

Posudek teoretické části bakalářské práce posluchače

PAVLA MATYÁŠE

AUDIOVIZUÁLNÍ SPOJENÍ

INTERAKCE MEZI OBRAZOVOU A ZVUKOVOU SLOŽKOU A-V DÍLA

V Praze dne 28.5.2017

Vladimír Skall
FAMU - KZT

Posluchač 3.ročníku KZT Pavel Matyáš se rozhodl zpracovat v teoretické bakalářské práci zásadní téma – vztahy mezi obrazovou a zvukovou složkou av díla z hlediska vzájemného ovlivňování a spolupůsobení. Důležitou roli v práci hraje kniha **“Audio-Vision: Sound on Screen”** francouzského filmaře, pedagoga a teoretika Michela Chiona. Chionovy teze se pokusil diplomant konfrontovat s jinými autory (I.Bláha – **“Zvuková dramaturgie av díla”**) i se svými vlastními teoretickými znalostmi, ev. praktickými zkušenostmi.

Podílet se na této práci v roli vedoucího bylo pro mne poněkud nepříjemné z několika důvodů – předně jsem práci dostal až ve víceméně finální verzi a rovněž bylo pro mne problematické se k ní vyjadřovat, protože stěžejní dílo M.Chiona jsem nečetl (neexistuje český překlad).

Přesto jsem tuto funkci přijal, neboť práce se zabývá problematikou mně blízkou a byl jsem zvědav, jak si diplomant s tématem poradí. Když jsem již v loňském roce práci přečetl, zapůsobila na mne jednak svým obsahem a jednak svou formou. Oba dojmy byly v přímém protikladu – ocenil jsem, že si Pavel vybral téma, které bych u něj nečekal. Obsah mne potěšil, znal jsem ho spíše jako dobrého praktika. Druhý, ale velmi nepříznivý dojem jsem však získal z řady pravopisných a stylistických chyb a nedokonalostí. Učinil jsem to, co jsem mohl – ocenil jsem jeho teoretizování, ale upozornil jsem ho na nutnost práci opravit, protože ve tvaru, který jsem četl, by práce byla naprosto nepřijatelná. Jelikož se v loňském termínu k bakalářské zkoušce nepřihlásil, měl dost času se mými připomínkami zabývat a práci předělat. Co se týká obsahu práce, zdá se mi, že práce má hlavu i patu, s většinou tvrzení mohu jen souhlasit, i když jsem s některými měl jisté potíže.

Práce je přehledně členěná, zabývá se problematikou z mnoha úhlů, i kritický pohled je zřejmý. Začíná zeširoka – od němého filmu, přes první zvukové filmy k současné kinematografii, zmiňuje se i o vícekanálových filmových formátech. Diplomant dává čtenáři základní informace o tom, co je zvuk, sluch, prahy slyšitelnosti a bolesti, kdy mluvíme o zvukových kategoriích, zkrátka seznamuje čtenáře s jazykem, který bude používat. V dalším textu se zabývá různými možnostmi vztahu obraz x zvuk, vazbami mezi nimi atd. Čili – čtenář má možnost text poučeně sledovat.

V textu se většinou odkazuje na Chionovu knihu, snaží se její závěry rozvíjet ve vlastních tezích. Nejsem si sice úplně jist, zda všechny přejaté termíny jsou úplně přesné, ale na první pohled (bez znalosti Chiona) jsem neměl pocit, že by byly nějak výrazně mimo. Zajímavá je část, zabývající se “přidanou hodnotou” jednotlivých zvukových kategorií – nevím, zda to nejsou více či méně obratné citace, ale do práce dobře zapadají a celý projekt posunují vpřed.

V dalších kapitolách se diplomant zabývá kategoriemi pohyb, čas, synchronnost a synkreze, střih obraz x zvuk, akuzmatika, prostor MO, zvuk MO atd.

Práce má vůdčí myšlenku a jednotlivé kapitoly směřují k vytčenému cíli. V závěrečné části diplomant konstatuje, že od doby vzniku Chionovy knihy se sice v kinematografii událo mnoho – digitalizace v obraze i ve zvuku, kvalita záznamu, vícekanálové formáty atd., ale základní vztahy mezi obrazem a zvukem zůstávají přesto v podstatě beze změny. Chionova teorie platí i nadále.

Jak jsem již výše uvedl, práce se mi líbí, obzvláště si cením toho, že se diplomant pustil do končin, o kterých se chtěl dozvědět více, než bylo v osnovách. Rád bych se ještě k doplnění kapitoly 4.1.2. dotázal, jak nazvat hudbu, která se s obrazem jakoby neváže, ale váže se s příběhem a ovlivňuje tak diváka v chápání příběhu, resp.situace? Dále by mě zajímalo, proč se v celé práci neobjevil termín “ticho”?

Nejsem si jist, zda práce splňuje přesně všechny formální atributy pro bakalářskou práci (citace, jejich uvádění v textu a v odstavci o pramenech) Čím si však jist jsem, že přes stylistické a pravopisné korektury, které diplomant provedl, práce ještě stále obsahuje řadu pravopisných chyb (“kromně” v kapitole 3.2), překlepů i faktických omylů (např. pan Moravec se jmenoval Miroslav a ne Vladimír _kapitola 3.4).

Přes zmíněné nedostatky doporučuji práci k obhajobě a navrhuji klasifikovat ji stupněm “C”.

V Praze 29.5.2017

Mgr. Vladimír Skall
KZT FAMU